

רע"פ 115/21 - סער לוי צוביי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 115/21

לפני:

המבקר: סער לוי צוביי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד ב-עפ"ת 49791-10-20 מיום 23.12.2020
שניתן על ידי השופט העמית י' צלקובnick

בשם המבקר: עו"ד ארז רופא

החלטה

1. לפני בקשהרשעותערעורעלפסק דין של בית המשפט המוחזימרכז-לוד (השופט העמית י' צלקובnick) בעפ"ת 49791-10-20 מיום 23.12.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דין של בית המשפט ל汰überהה במחוז מרכז (השופט א' בועז) בפל"א 2950-07-19 מיום 2020.17.9.

2. ביום 19.1.2020 הורשע המבקר על פי הודהתו בעבירות של נהיגה בשכרות, בזמן פסילה, ולא רישון נהיגה בתוקף, לפי סעיפים 39א, 67, ו-10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה שימושאל לכו הפרדה רצוף, לפי תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף, לפי סעיף 2 א' לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

עמוד 1

בכתב האישום תואר, כי ביום 18.1.2017 נפתח המבוקש בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה, ורישונו נפסל לתקופה של 36 חודשים. חרף האמור, ביום 5.7.2019 נגה המבוקש בידועו כי הוא פסול מנהיגה, בעודו שיכור, ללא רישיון נהיגה תקין או פוליסת ביטוח בת-תקוף, עבר משמאלו אליו הפרדה רצוף המסומן על פני הכביש.

3. טרם נגמר דינו הופנה המבוקש לשירות המבחן לשם עירכת מס' 5.7.2020 עד שרירות המבחן על נסיבות חייו המורכבות של המבוקש, ועל עברו הפלילי והתעבורי. צוין, כי במהלך ניהולו משפטו של המבוקש בטיפול לנפגעי התמכוויות, "גילה הבנה ורצון לשינוי דפוסיו".

אשר להערכת הסיכון בעניינו, שירות המבחן התייחס לחומרת העבירות והישנותן כאשר תלוי ועומד נגד המבוקש עונש מסר מוותנה; לנטייתו להשליך את האחריות למעשו על גורמים חיצוניים; לעובדה שעונשי מסר בפועל אשר הוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות; ולמאפייני אישיותו. לצד זאת, העירך שירות המבחן כי מתקיימים "גורם סיכון לשיקום" המבוקש, ובין היתר יציבותו התעסוקתית בשנים האחרונות, והשתלבותו בטיפול "יעודי בהתכרכויות למשך חצי שנה".

בסיכום של דברים, שירות המבחן בא בהמלצתה "لتת עדיפות לפן הטיפול", תוך הארכת המסר המותנה התלויה ועומד נגדו, העמדתו בצו מבחן למשך שנה, וענישתו בדרך של 250 שעות לתועלת הציבור.

4. בגור דין נקבע בית המשפט לתעבורה כי המבוקש פגע במידה גבוהה בערכם המוגנים של שמירה על שלום הציבור, ביטחונו ורכשו, ושמירה על שלטונו החוק. זאת, כאשר הפר צו שיפוטי האסור עליו לנוהג ברכב, ונגה בהיותו שיכור באופן שיש בו מושום סכנה ממשית לניגדים אחרים ועובד אורת.

בשים לב למדייניות הענישה הנוהגת ולמכלול נסיבות העניין, נקבע כי מתוך העונש ההולם נع בין 7-14 חודשים מסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. לצד זאת, נקבע בית המשפט כי לא קיימים שיקולי שיקום שיש בהם כדי להצדיק סטייה מהמתחם שנקבע, שכן "כפי שעולה מההتسקיר אין כל קביעה כי הנאשם [העורר - י' א'] 'השתקם' או שקיים 'סיכון של ממש שישתקם'".

בבואה לגזר את עונשו בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לרובו נסיבותו האישיות, לרבות מצבו המשפחתני; להודאותו בביצוע העבירות; להשתלבותו בטיפול גמילתי, וניקיונו מסמים בחודשים שקדמו לגזר הדין; וליציבותו התעסוקתית עובר להרשעתו.

מנגד, שקל בית המשפט לחומרא את עברו התעבורי של המבוקש הכולל 25 הרשעות קודמות, כאשר זו הרשעתו השניה בעבריה של נהיגה בזמן פסילה, השלייתבעריה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, והשישית בעבריה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקין - אשר בגין ריצה בעבר עונשי מסר בפועל, ואף הוטל עליו עונש מוותנה של 10 חודשים מסר בפועל והתחייבות כספית (ב-פל"א 320-16-10-ב'ת) ביום 18.1.2017, אשר היו ברוי הפעלה בעת ביצוע העבירות. כן נשקלו עבורי הפלילי של המבוקש, בין היתר, בעבירות רכוש סמיים; והצורך להרטיעו מביצוע עבירות דומות על ידו בעתיד.

לאור כל האמור, "ולפניהם משורת הדין" נגזרו על המבוקש עונשים של 7 חודשים מאסר בפועל; הפעלת עונש המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגדו, כאשר 4 חודשים מאסר בפועל יוציאו במצבר והיתרבחופף, ובכך הכל 11 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים; 4 שנות פסילת רישון נהיגה; 6 חודשים פסילת רישון נהיגה מותנים; והפעלת התchia'בות בסך 5,000 ש"ח שנגזרה עליו בעבר.

5. בית המשפט המחויז דחה את ערעור המבוקש על גזר הדין, תוך שקבע כי אומנם המבוקש עווה "מאמצים ראויים לשבח להמחיש כי פניו לאפיק הטיפולי", ונסבירו המשפחתיות אין פשוטות, ואולם, חומרת מעשי אשר התרטטה בסיכון עובי או רוח כתוצאה מנהיגתו, לצד זלזול המובהק בצוים שיפוטיים, מצדיקים הטלת עונשה ממשית בעניינו.

6. מכאן הבקשה שלפני, שבגדירה נטען, בעיקרו של דבר, כי גדיות הליך שיקומו של המבוקש, תוך סטייה מהמלצת שירות המבחן, תגרום לו לעיוות דין.

לטענת המבוקש, ככלאו מאחורי סORG ובריה בשלב זה, לאחר שיילבו המוצלח בטיפול לגמילה מסמים, תגעה הן בו ובמשפחהו הן בחברה כולה, וזאת בשל האינטרס הציבורי בשיקומו לשיטתו, "גזר הדין החמור נפסק מתוך הנחה שגיה, שאין סיכוי להליך שיקומי בעניינו של המבוקש", ואולם לדבריו, מתקיר שירות המבחן עולה כי קטיעת ההליך השיקומי בעודו באיבו, תגדיל את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות מצידו בעתיד.

7. דין הבקשה להידחות.

הルכה יודעה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלושי" לא תינתן אלא במקרים נדירים שבהם מתעוררת שאלת משפטית בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר עולה חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק שנגרם למבקר. זאת ועוד, רשות לערער על חומרת העונש תינתן רק במקרים שבהם העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות העונשה המקובלת במקרים דומים (רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (4.9.2019)).

הבקשה דין אינה נמנית עם במקרים אלו, שכן העונש שהוושט על המבוקש אינו חמיר עמו, וודאי שאינו חורג ממדיניות העונשה הנווגת במידה המצדיקה מותן רשות ערעור.

8. בית משפט זה שב ועמד על הצורך בעונשה חמירה בעבירה של נהיגה בשכרות, בהיותה בעלת פוטנציאלי לסיכון ממשי עבור ציבור משתמש הדרך (רע"פ 2669/19 חמץ נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (28.4.2019); כמו גם על החומרה הגלומה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, תוך זלזול בצוים שיפוטיים (רע"פ 2910/20 מוחמד נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (7.5.2020); רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 (6.3.2019)).

זאת בפרט, כאשר המבוקש כבר הורשע בעבר בעבירות אלו והוטלו עליו עונשי מאסר בפועל ומאסר מותנה, אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות דין.

ממליא, איני סבור כי התקיימו טעמים שיש בהם כדי להצדיק את הארכת תקופת המאסר המותנה שנגזר על המבוקש, כנדרש בהתאם להוראת סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

9. לא נעלמה מעיני הדרך שאוთה עבר המבוקש במסגרת ההליך הטיפולי. חזקה על שירות בתי הסוהר כי דאגנו לשילוב במוגרת מתאימה בעת ריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו, כך שיוכל להמשיך במסע שיקומו, למען וلتובת החברה כולה.

10. הבקשה נדחתת אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבוקש.

ניתנה היום, ז' בשבט התשפ"א (20.1.2021).

שפט
